

Kdy viha vastaan rakkaavven hyvvee tahtoo
Se tahtomattaan kaeken lahtoo
Se laatturin Tuonelan tuas matkaan laettaa
Se eldmdn ja kuoleman yhteen naettaa

Ilimoelle kajahtaa itkuvirsjr ja verreen peitty y rannat
Kalaman viisuva veisataan, se kaavvas tidltd kantaa
Synkdn sdvelen tahissa lippuu joen vesilld laatta
Rannoella kyldn vdkjr kuorossa kirroo elon raskaatta

Peleko se sokasoo rohkeennii mielen
Viha verelld tahmoo kuivunneen kielen
Ja tuas on matkalla Tuonelan laatta
Parantammaan immeisten saeraatta

Ee sielu sua raahoo koskaan, ee ikkdndn
Ee raakkoo ikkdndn raahota mikkdndn
On mullassa tomumaja maenen vaenen
Surkeen immeisen aenokaenen